

JOGSZABÁLYBA ÜTKÖZŐ VAGY JOGSZABÁLYT MEGKERÜLŐ JOGÜGYLETBEN
KÖZREMŰKÖDÉS

DEBRECENI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG
FEGYELMI TANÁCSA

Ügyszám: DRFB-3/2024.

A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa (4026 Debrecen, Péterfia utca 46., a továbbiakban: *Fegyelmi Tanács*) dr. ügyvéd ellen bejelentése alapján indult fegyelmi eljárásban 2024. március 27. napján tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi

fegyelmi határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy dr. (KASZ:, irodájának székhelye:) eljárás alá vont egyéni ügyvéd nem követett el fegyelmi vétséget, ezért az ellene indult fegyelmi eljárást megszünteti.

Az eljárás során felmerült költséget a Debreceni Ügyvédi Kamara viseli.

A határozat ellen annak kézbesítésétől számított 15 napon belül a fegyelmi biztos az Országos Fegyelmi Bizottsághoz (1054 Budapest, Szalay u. 7.) címzett, de a Fegyelmi Tanácshoz benyújtott indoklással ellátott fellebbezéssel élhet. A területi kamara elnöke a fegyelmi biztost a fellebbezési határidő lejártát megelőző harmadik munkanapig a fellebbezés előterjesztésére utasíthatja.

Az eljárás alá vont ügyvéd a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül tárgyalás tartását kérheti. Ha az eljárás alá vont ügyvéd tárgyalás tartását kéri, a tárgyaláson kívül hozott határozat hatályát veszti és a Fegyelmi Tanács elnöke tárgyalást tűz ki.

I n d o k o l á s :

I.

Az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményei

Az eljárás alá vont ügyvédet napján jegyezték be egyéni ügyvédként a Heves Megyei Ügyvédi Kamara névjegyzékébe, ellene korábban fegyelmi eljárás nem indult. Személyi körülményeire, vagyoni viszonyaira vonatkozóan egyéb adat nem áll rendelkezésre.

II.

A fegyelmi eljárás adatai

2020. július 6. napján érkezett a Heves Megyei Ügyvédi Kamarához (a továbbiakban: *bejelentő*) bejelentése, amelyben ügyvéd és az eljárás alá vont ügyvéd tevékenységét kifogásolta. Tekintettel arra, hogy ügyvéd a területi kamara korábbi elnökhelyettese, míg az eljárás alá vont ügyvéd jelenlegi elnökségi tagja, a Heves Megyei Ügyvédi Kamara elnöke a bejelentést más kamara kijelölése céljából felterjesztette a Magyar Ügyvédi Kamarához, amelynek elnöke 2020. július 23. napján az előzetes vizsgálat lefolytatására a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosát jelölte ki.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamarához (a továbbiakban: *kamara*) 2020. július 29. napján érkezett bejelentés alapján a kamara vezető fegyelmi biztosa az előzetes vizsgálatot 2020. augusztus 27. napján elrendelte, felhívta a bejelentéssel érintett ügyvédek a bejelentésben foglaltak észrevételezésére, valamint az ügyvel kapcsolatos valamennyi irat beterjesztésére. Az előzetes vizsgálat elrendeléséről szóló határozatot a kamara elnöke 2020. augusztus 28. napján, az eljárás alá vont ügyvéd 2020. augusztus 31. napján vette át, míg a bejelentő a határozatról (a kamara elnöke által) 2020. szeptember 8. napján szerzett tudomást. A vezető fegyelmi biztos felhívásának az eljárás alá vont ügyvéd igazoló nyilatkozata megtételével és iratok csatolásával 2020. szeptember 8. napján eleget tett. A bejelentő 2020. szeptember 9. napján a bejelentését kiegészítette és annak alátámasztására újabb iratokat csatolt. A vezető fegyelmi biztos 2020. szeptember 29. napján kijelölte az eljáró fegyelmi biztost, aki a bejelentőt a bejelentése pontosítására hívta fel. A bejelentő a 2020. október 16. napján átvett felhívásnak 2020. október 26. napján a bejelentése kiegészítésével és iratok csatolásával eleget tett, majd 2020. október 30. napján további iratokat csatolt. A fegyelmi biztos 2020. november 24. napján az előzetes vizsgálat határidejét 3 hónappal meghosszabbította, amelyről szóló határozatot az eljárás alá vont ügyvéd 2020. november 27. napján átvette. A bejelentő 2020. december 22. napján, 2020. december 29. napján, 2021. január 15. napján és 2021. január 20. napján újabb iratokat csatolt. Az utóbbi beadványához csatolt iratokra tekintettel a fegyelmi biztos 2021. február 1. napján az eljárás alá vont ügyvédet nyilatkozattételre és iratcsatolásra hívta fel, valamint megkereste a Heves Megyei Rendőr-Főkapitányság vezetőjét. Az eljárás alá vont ügyvéd a 2021. február 2. napján átvett felhívásra 2021. február 8. napján nyilatkozatot tett és iratokat csatolt, míg a Heves Megyei Rendőr-Főkapitányság a megkeresésre 2021. február 8. és 2021. február 17. napján válaszolt.

A fegyelmi biztos 2021. február 22. napján fegyelmi eljárást kezdeményezett, amelyről az eljárás alá vont ügyvéd, a Heves Megyei Ügyvédi Kamara elnöke és a bejelentő 2021. február 22. napján értesült. A Heves Megyei Ügyvédi Kamara felterjesztése alapján a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Elnöke 2021. június 22. napján a fegyelmi eljárás lefolytatására a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottságot jelölte ki. A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság elnöke a DRFB-12/2021. szám alatt iktatott fegyelmi eljárás lefolytatására 2021. június 29. napján kijelölte a Fegyelmi Tanácsot. A Fegyelmi Tanács az iratokat 2021. július 6. napján átvette, majd 2021. július 16. napján a fegyelmi eljárást a fegyelmi biztos indítványára a bejelentéssel érintett ügyvédekkel összefüggésben álló büntetőeljárás befejezéséig felfüggesztette, amelyről a fegyelmi biztos 2021. július 22. napján, az eljárás alá vont ügyvéd 2021. július 23. napján értesült. A Fegyelmi Tanács elnökének több felhívását és megkeresését követően az Egri Járási Ügyészség 2023. december 20. napján arról tájékoztatta a Fegyelmi Tanácsot, hogy a büntetőeljárás megszüntetésre került, ezért a Fegyelmi Tanács 2024. január 17. napján tárgyaláson kívül hozott határozatával elrendelte a fegyelmi ügyek elkülönítését és az eljárás alá vont ügyvéddel szemben DRFB-3/2024. szám alatt történő folytatását, amelyről az eljárás alá vont ügyvéd és a fegyelmi biztos 2024. január 18. napján, a bejelentő 2024. január 19. napján értesült. A Fegyelmi Tanács elnöke 2024. január 17. napján kezdeményezte az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását, felhívta az eljárás alá vont ügyvédet további nyilatkozatai, bizonyítási indítványai előterjesztésére, valamint a fegyelmi biztost végindítványa előterjesztésére. Az eljárás alá vont ügyvéd további nyilatkozatot nem tett, míg a fegyelmi biztos a felhívásnak 2024. március 11. napján tett eleget.

2022. május 26. napján és 2023. december 14. napján a bejelentő (eredetileg a Magyar Ügyvédi Kamara és a Heves Megyei Ügyvédi Kamara részére benyújtott beadványaiban) újabb iratokat csatolt, utóbbi beadványában a fegyelmi eljárás állásáról tájékoztatást kért, amely kéresemnek a Fegyelmi Tanács elnöke 2023. december 20. napján eleget tett. A

bejelentő 2024. január 4. napján, 2024. január 23. napján és 2024. március 21. napján újabb iratokat csatolt, majd a Fegyelmi Tanács 2024. március 27. napján tárgyalás tartása nélkül határozatot hozott.

III.

A megállapított tényállás és annak bizonyítékai

A Fegyelmi Tanács a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen, a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatai, az általuk becsatolt iratok (különösen az Egri Törvényszék számú tárgyalási jegyzőkönyve és számú ítélete, a Debreceni Ítéltábla számú ítélete, a Kúria számú ítélete, a 2017. június 6. napján kelt ügyvédi meghatalmazás és ügyvédi megbízási szerződés, az Egri Törvényszék számú ítélete, a Debreceni Ítéltábla számú ítélete, a 2017. június 28. napján kelt ügyvédi meghatalmazás és ügyvédi megbízási szerződés, az Egri Törvényszék számú ítélete, a Debreceni Ítéltábla számú ítélete, a Kúria számú ítélete, a 2018. július 2. napján kelt ügyvédi meghatalmazás, a 2019.09.19. napján kelt nyilatkozat, az Egri Törvényszék számú ítélete, az Egri Törvényszék számú ítélete), valamint a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság bü. számú határozata és az Egri Járási Ügyészség számú határozata alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A Alapítvány (a továbbiakban: *alapítvány*) alapítója, (a bejelentő nagymamája, a továbbiakban: *alapító*) 2016. október 21. napján az alapítói jogok gyakorlására a fiát,-t (a bejelentő édesapját) jelölte ki, az adatváltozást az Egri Törvényszék 2017. január 20. napján hozott végzésével a társadalmi szervezetek nyilvántartásába bejegyezte. 2017. január 25. napján agyvérzést kapott, kómába esett, majd 2017. január 31. napján elhunyt. 2017. január 28. napján az alapító a fia egészségi állapotában bekövetkezett fenti változásra tekintettel az alapítói jogok gyakorlására a fia helyett a bejelentőt jelölte ki, így a törvényszék a bejegyző végzést (a benyújtott fellebbezés folytán) saját hatáskörében akként módosította, hogy az alapítói jogok gyakorlójaként a bejelentőt rendelte el bejegyezni. 2017. április 12. napján az alapító a bejelentő 2017. január 28-i kijelölését visszavonta és helyette az alapítói jogok gyakorlójaként a másik fiát,-t jelölte ki, amely adatváltozást a törvényszék átvezette, a 2017. április 24. napján kelt végzésével a bejelentőt a nyilvántartásból törölte.

A bejelentő mint felperes által az alapítvány mint alperes ellen alapítói határozat hatályon kívül helyezése iránt benyújtott kereset alapján az Egri Törvényszék számú ítéletével a bejelentő kijelölését visszavonó 2017. április 12-i alapítói határozatot hatályon kívül helyezte, a másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, a Kúria mint felülvizsgálati bíróság számú ítéletében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A peres eljárásokban az alapítványt a 2017. június 6. napján kelt, az alapítvány kuratóriumának elnöke, (a továbbiakban: *a kuratórium elnöke*) által adott meghatalmazás alapján az eljárás alá vont ügyvéd képviselte.

A bejelentő mint felperes által az alapítvány mint alperes ellen alapítvány nyilvántartott adatainak hatályon kívül helyezése iránt benyújtott kereset alapján az Egri Törvényszék számú ítéletével a bejelentőt a nyilvántartásból törölő végzés vonatkozó adatait hatályon kívül helyezte, a másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A peres eljárásokban az alapítványt a 2017. június 28. napján kelt, a kuratórium elnöke által adott meghatalmazás alapján az eljárás alá vont ügyvéd képviselte.

Az alapító mint felperes által a bejelentő (és az alapítvány) mint alperes ellen a bejelentőt 2017. január 28-án kijelölő alapítói döntés mint jognyilatkozat érvénytelenségének megállapítása iránt benyújtott keresetet az Egri Törvényszék számú ítéletével elutasította, a másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, a Kúria mint felülvizsgálati bíróság számú ítéletében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A peres eljárásokban az alapítót a 2018. július 2. napján kelt meghatalmazás alapján az eljárás alá vont ügyvéd képviselte. Az elsőfokú eljárás alatt 2019.09.13. napján a bejelentő meglátogatta az alapítót a lakóhelyeül szolgáló idősotthonban, a beszélgetésükről annak tudta nélkül hangfelvételt készített, majd azt benyújtotta a bíróság részére. A bíróság felhívására az alapító a 2019.09.19. napján kelt, két tanú által aláírt nyilatkozatában kijelentette, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a képviselőjében teljes jogú meghatalmazással rendelkezik, amelyet ezúton is megerősít és jóváhagyja annak eddigi cselekményeit, valamint kijelentette, hogy a bejelentő által készített hangfelvételhez nem járult hozzá.

A fentiekben túlmenően az eljárás alá vont ügyvéd képviselte ügyvédet mint alperest a bejelentő mint felperes által kártérítés iránt indított, a Hatvani Járásbíróság előtt szám alatt folyamatban volt, valamint a kuratórium elnökét mint felperest a bejelentővel mint alperessel szemben tulajdonjog megállapítása iránt elsőfokon az Egri Járásbíróság előtt szám, másodfokon az Egri Törvényszék előtt szám alatt, a megismételt új elsőfokú eljárásban az Egri Járásbíróság előtt szám, másodfokon az Egri Törvényszék előtt szám alatt folyamatban volt peres eljárásokban.

A bejelentő által a fentiek miatt tett feljelentés alapján ügyvédi visszaélés és más bűncselekmény gyanúja miatt indult büntetőeljárást a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság számú határozatával (mivel a cselekmény nem bűncselekmény) megszüntette. A nyomozóhatóság a határozat indokolásában arra a következtetésre jutott, hogy a 2019.09.13. napján zajlott beszélgetést rögzítő hangfelvételen az alapító „*egy alkalommal sem jelentette azt ki kifejezetten, hogy az ügyvédet nem ő hatalmazta volna meg, vagy hogy nem tudja, ki az ügyvédje*”, a tanúkihallgatása során pedig „*elmondása szerint az Alapítvány vezetőjeként számos iratot kellett aláírnia, pontosan már nem emlékszik, hogy miket, de elmondása szerint az aláírást megelőzően azok tartalmát részére elmagyarázták, az egyszerű magyarázatot meg is értette és ennek ismeretében gyakorolta aláírási jogosultságát. Mind-ról, mind-ról akként nyilatkozott, hogy ők az Alapítvány ügyvédei voltak, akik már fia idejében is az Alapítványnak dolgoztak, arra azonban már nem tudott nyilatkozni – és tőle az életkora és egészségi állapota alapján nem is volt elvárható –, hogy ő maga mikor, milyen ügyekben hatalmazta meg a fenti ügyvédeket. Elmondása szerint olyan ügyben nem írt alá meghatalmazást, melyben az ügyvéd őt ellenében képviselje („én arra a-t nem hatalmaztam meg, hogy ellen engem képviseljen ...”), de ez a kijelentés nyilvánvalóan nem vonatkoztatható azon ügyek körére, melyekben az ügyvédi képviselet az Alapítvány és közötti polgári peres eljárásokra vonatkozott.” A határozat indokolása szerint az eljárás során a számú ügy kapcsán megkeresésre került az Egri Törvényszék is, a bíróság válasza szerint „*a felperes perbeli szándékához nem fért kétség, mindössze az ügyvédi törvény módosulása folytán volt szükséges az ügyvédi meghatalmazás kiegészítése az ügyvéd elfogadó nyilatkozatával, illetve nyilatkozata arra nézve, hogy a jogilag fogyatékos meghatalmazás benyújtását követő ügyvédi nyilatkozatokat saját akaratával egyezőnek fogadja-e el*”. A büntetőeljárás során az ügyészség indítványára sor került a fenti peres eljárás tényvázlatának és ügyvédi meghatalmazásának lefoglalására, majd az okiratokon szereplő névaláírások eredetiségének vizsgálata céljából igazságügyi írásszakértő kirendelésére is,*

amelynek eredményeképpen a szakértő megállapította, hogy a megvizsgált 2018. július 2-i keltezésű ügyvédi tényvázlat eredeti példányán és az ügyvédi meghatalmazás másolati példányán szereplő névaláírás egyértelműen a névviseletől származik, így a nyomozóhatóság megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása az ügyfél szándékával megegyező tevékenységre irányult.

Az Egri Járási Ügyészség számú határozatával az eljárást megszüntető határozat ellen a bejelentő által benyújtott panaszt elutasította, a Heves Megyei Főügyészség számú határozatával a bejelentő panasz elutasító határozatával szemben bejelentett panaszát szintén elutasította.

IV.

Az eljárásban résztvevők nyilatkozatai

A bejelentő a bejelentésében előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a 95 éves nagymamája nevében és képviselőként eljárva úgy kezdeményezett ellene jognyilatkozat érvénytelenségének megállapítása iránt az Egri Törvényszéken szám alatti polgári peres eljárást, hogy a nagymamája nem is tudott arról, hogy ő a felperes és mivel egyetlen alkalommal sem kellett személyesen megjelennie a bíróságon, nem derülhetett ki az ügyvédi visszaélést és csalást is megvalósító bűncselekmény elkövetése. Állította, hogy a nagymamája nem is ismeri az eljárás alá vont ügyvédet, így csakis az ő megtévesztésével és tévedésben tartásával, az akarata ellenére indulhatott el, illetve folytatódhatott a peres eljárás. Előadta, hogy a nagymamája a 2019.09.13-i személyes találkozásuk során (amelyről hangfelvételt készített) kijelentette, hogy ő nem perelte be, nem akar tőle semmit, illetve hazugság az, hogy ő a felperes. Álláspontja szerint amikor az eljárás alá vont ügyvéd tudomást szerzett a peres eljárásban benyújtott hangfelvételtől, egy teljes bizonyító erejű magánokiratot is aláíratott az idősoththonban élő megtévesztett asszonnyal, valamint az idősoththon dolgozóival, majd a hangfelvételen elhangzottak cáfolataként a hamis magánokiratot benyújtotta a bíróságra, ezzel a hamis tanúzás bűncselekményét is elkövetve. Kifogásolta, hogy a pernyertességével zárult eljárásban megítélt perköltségét (az eljárás alá vont ügyvédnek is megküldött felszólítás ellenére) sem fizették meg, így neki anyagi kárt is okoztak, amelynek megtérítésére (a felelősségbiztosítása terhére) a kárt okozó eljárás alá vont ügyvédet is kötelezni kell. A 2020. szeptember 9. napján érkezett beadványában előadta, hogy az Egri Törvényszék előtt szám alatti eljárást is úgy indították meg a nagymamája nevében, hogy abban sem került soha meghallgatásra, így nem is lehetett tudomása arról, hogy a jogellenesen nyilvántartásba vett kuratóriumi elnök és jogi képviselői, akiktől a nagymamája (a 2018.01.16-i helyszíni tárgyalásról készült jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozata szerint) tanácsokat kap, miben mesterkednek a háta mögött. A 2020. október 26. napján érkezett bejelentés-kiegészítésében kifogásolta, hogy az alapítói jogainak helyreállítására indított (az Egri Törvényszék előtt és szám alatt folyamatban volt) peres eljárásokban első és másodfokon, valamint a Kúria előtt is az eljárás alá vont ügyvéd járt el vele szemben az alapítvány képviselőként, ügyvéd barátjaként és tanácsai alapján (ezzel bűnsegédként is közreműködve ügyvéd által ellene már három éve folytatott jogsértő magatartásokban), valamint az eljárás alá vont ügyvéd látja el a kuratórium elnökének jogi képviselőként is az ellene folyó tulajdoni perben. Előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által elkövetett fenti bűncselekmények miatt tett feljelentése alapján a nyomozóhatóság a büntetőeljárásokat ügyvédi visszaélés és egyéb bűncselekmények alapos gyanúja miatt megindította. A 2020. október 30. napján érkezett beadványában bejelentette, hogy a bíróság által megítélt, de meg nem fizetett perköltség, valamint a jogi képviselő ellátásával felmerült ügyvédi munkadíj megfizetése iránt az eljárás alá vont ügyvéddel szemben polgári jogi igényekkel is szeretne élni. A 2024. január 23. napján benyújtott beadványában előadta, hogy csak a nagymamája 2021. március 21. napján bekövetkezett

halálát és a kuratóriumi elnök 2021. október 14-i távozását követően kerültek elő az alapítvány gazdálkodási iratai közül az eljárás alá vont ügyvéd készpénzfizetési számlái, amelyeket a kuratóriumi elnök utalványozott és amelyek azt bizonyítják, hogy az Egri Törvényszék előtt és szám alatt folyamatban volt peres eljárásokban az eljárás alá vont ügyvéd valójában nem a nagymamája, hanem a kuratóriumi elnök megbízásából járt el. Hangsúlyozta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 2017. január 31. előtt nem volt az alapítvány jogi képviselője, nem is látta át az alapítvány ügyeit, csak ügyvéd és a kuratóriumi elnök felkérésére adta a nevét a beadványokhoz, mert az alapítvány jogi képviselőjét, ügyvédet ezekben az eljárásokban tanúként hallgatták meg. Álláspontja szerint a nagymamája alapítóként nem is adhatott volna neki meghatalmazást, mert arra csak az alapítvány akkori törvényes képviselője, a kuratórium elnöke lett volna jogosult. Megismételte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a nagymamája nevében úgy indított peres eljárást vele szemben, hogy a büntetőeljárásban tett tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy „én arra a-t nem hatalmaztam meg, hogy ellen engem képviseljen”. Véleménye szerint az eljárás alá vont ügyvéd a fenti tevékenységeivel az alapítványnak 620.000,-Ft anyagi kárt is okozott, amelynek a MÜBSE útján történő megtérítésére is kérte kötelezni az eljárás alá vont ügyvédet. Kifogásolta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd még egy alkotmányjogi panaszt is benyújtott a nagymamája nevében, annak halálát követően (a fia által beszerzett öröklési bizonyítvány és az általa adott meghatalmazás birtokában), annak érdekében, hogy (végül sikertelenül) megakadályozza a hagyaték visszautasítását, amivel ismét anyagi kárt okozott neki.

Az eljárás alá vont ügyvéd igazoló nyilatkozatában a fegyelmi felelősségét nem ismerte el. Előadta, hogy a bejelentővel szemben az elmúlt három év alatt öt peres eljárást vállalt az ügyfele képviselőjében, ezek a peres eljárások mind összefüggnek az egyébként épp a bejelentő által elsőként megindított eljárásokkal és természetesen minden eljárásban rendelkezett érvényes meghatalmazással. Véleménye szerint a bejelentésből kitűnik, hogy a bejelentőt nem csak az Egri Törvényszék előtt szám alatti ügyben folytatott, hanem az elmúlt három év alatt kifejtett valamennyi ügyvédi tevékenysége irritálja, amely tükrözi a bejelentő azon sajátos jogértelmezését is, miszerint ha valaki nem az ő akaratának vagy érdekeinek megfelelően cselekszik, akkor az minimum jogellenes magatartást tanúsít, és ezen véleményének vádló, sértő, dehonesztáló, már-már szalonképtelen kifejezésekkel ad hangot, nem kímélve a közjegyzőket, bírósági alkalmazottakat, bírókat, valamint az ügyészséget és a rendőrhatóságokat sem, önmagát pedig a magyar jogrend áldozataként tünteti fel, miközben az érdekei érvényesítése végett előszeretettel alkalmaz jogellenes módszereket (ilyen pl. a nagymamájával folytatott irányított beszélgetésről készített hangfelvétel, amit egyébként gátlástalanul alkalmaz bírósági tárgyalások, telefonbeszélgetések és magánbeszélgetések kapcsán is).

A fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban kifejtette, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben felmerülő fegyelmi vétség alapja az, hogy a bejelentő nagymamája nem hatalmazta meg az eljárás alá vont ügyvédet sem magánszemélyként, sem pedig az alapítvány képviselőjében a bejelentő elleni semmilyen per megindítására, így amennyiben ezen tényállítás igazolást nyerne, úgy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédi mulasztás és jogszabályba ütköző vagy jogszabályt megkerülő jogügyletben közreműködés fegyelmi vétségeket követte el. Végindítványában kifejtette, hogy a bejelentő nagymamájának a büntetőeljárásban tett tanúvallomása alapján (miszerint ő nem hatalmazta meg az eljárás alá vont ügyvédet, hogy az unokája ellen képviselje) az eljárás alá vont ügyvéd két rendbeli, jogszabályba ütköző vagy jogszabályt megkerülő jogügyletben közreműködés fegyelmi vétséget követte el a bejelentő nagymamája általi meghatalmazás elvállalásával, emiatt vele szemben pénzbírság kiszabását indítványozta.

V.

A levont ténybeli és jogi következtetések,

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a fegyelmi biztos végindítványa nem alapos.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 107. § a) pontjában foglaltak szerint „*fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi*”.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd nem követett el fegyelmi vétséget.

Az Egri Törvényszék előtt szám alatt folyamatban lévő peres eljárásban az eljárás alá vont ügyvéd rendelkezett meghatalmazással és azt szabályszerűen be is nyújtotta a bíróság részére. A nyomozóhatóság határozatából kitűnően az ügyvédi irodájában lefoglalásra került a tényvázlat is, vagyis az eljárás alá vont ügyvéd írásba foglalt megbízási szerződést is készített. Az írásszakértői vélemény megállapítása szerint mind a bíróság részére benyújtott, mind a lefoglalt iratokat az alapító írta alá, aki az eljárás alá vont ügyvéd képviseleti jogosultságát a bíróság felhívására utólagosan, teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatában megerősítette. Az eljárás alá vont ügyvéd képviselte az alapítványt az alapító által hozott alapítói határozat hatályon kívül helyezése (és a kapcsoló adatváltozás bejegyzése) iránti perekben, így az Egri Törvényszék előtt szám alatt folyó peres eljárásban is, amely során az alapító (az eljárás alá vont ügyvéd jelenlétében) tanúként meghallgatásra is került, így életszerű, hogy ezekből az eljárásokból is ismerte az eljárás alá vont ügyvédet, melynek tényét a büntetőeljárásban történő meghallgatása során kifejezetten is elismerte, mint ahogyan arról is határozottan nyilatkozott, hogy az alapítványi ügyekben általában eljáró ügyvéd mellett az eljárás alá vont ügyvédnek is adott meghatalmazásokat. Az alapító a büntetőeljárásban ugyan kijelentette, hogy az eljárás alá vont ügyvédet arra nem hatalmazta meg, hogy őt a bejelentő ellen képviselje, azonban előtte azt is nyilatkozta, hogy már nem tudja megmondani, hogy mikor és milyen ügyekben hatalmazta meg az eljáró ügyvédeket. A Fegyelmi Tanács egyetért a nyomozóhatóság azon megállapításával, hogy az ügyek pontos ismerete az alapítótól annak életkora és egészségi állapota miatt nem volt elvárható (a peres eljárás során tett tanúvallomása során az akkor 94 éves, önmagát "öreg, nagyon beteg, egyszerű falusi asszonynak" nevező alapító nyilvánvaló tényeket illetően is bizonytalannak mutatkozott), abból azonban, hogy az alapító bizonyos dolgokra már nem (vagy nem pontosan) emlékszik, illetve laikusként az adott perbeli (felperesi) pozícióját esetlegesen nem ismeri, még nem következik az, hogy az eljárás alá vont ügyvéd részére adott meghatalmazás során ne lett volna tisztában a megbízás tárgyával és a peres eljárás céljával, őt ezekkel kapcsolatosan bárki megtévesztette volna vagy az eljárás alá vont ügyvéd az alapító akaratával ellentétesen járt volna el. Az alapító nyilatkozatai közötti (a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint egyébként is csupán látszólagos) fenti ellentmondást legfeljebb az alapító személyes meghallgatásával lehetett volna feloldani, de erre az alapító halála folytán nem volt lehetőség.

Nem követett el fegyelmi vétséget az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával sem,

hogy az alapító 2019.09.19. napján kelt nyilatkozatát a peres eljárásban a bíróság felhívására benyújtotta, mivel (a bejelentő állításán túlmenően) semmilyen adat nem merült fel arra vonatkozóan, hogy az okirat hamis lett volna (a Fegyelmi Tanács ezzel kapcsolatosan osztja az Egri Járási Ügyészség azon álláspontját, hogy önmagában azon körülmény, hogy az okiratot az azt aláíró alapítónak nem olvasták fel, még nem jelenti azt, hogy annak tartalmát nem ismerte).

A fentiekhez hasonlóan semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá a bejelentő azon állítását, hogy az Egri Törvényszék előtt szám alatti eljárást is az alapító tudomása nélkül indították meg, ráadásul abban az eljárásban az eljárás alá vont ügyvéd nem is járt el, így jelen fegyelmi eljárásban a bejelentés ezen része nem volt értékelhető.

Önmagában nem kifogásolható az eljárás alá vont ügyvéd azon magatartása sem, hogy az Egri Törvényszék előtt és szám alatt folyamatban volt peres eljárásokban (illetve ezek másodfokú és felülvizsgálati eljárásaiban), valamint az Egri Járásbíróság előtt és szám alatt folyamatban volt peres eljárásokban (illetve ezek másodfokú és felülvizsgálati eljárásaiban) a bejelentővel szemben vállalt megbízást, ebben a kérdésben a Fegyelmi Tanács mindenben osztja az Egri Törvényszék számú ítéletének indokolásában szereplő azon jogi okfejtést, hogy *„amennyiben valamely ügyfél élve a szabad ügyvédválasztás jogával a bizalmi elv figyelembevételével, valamely ügyvédi tevékenység ellátására megbíz egy ügyvédet és alá is írja megbízóként a részére szóló ügyvédi meghatalmazást is, ezen döntését mindenki köteles tiszteletben tartani”*. Az a körülmény, hogy az alapítvány az eljárás alá vont ügyvéd megbízási díját a kuratórium elnökének utalványozása alapján készpénzben fizette ki, semmilyen gyanúra nem ad okot, mivel az Egri Törvényszék előtt és szám alatt folyamatban volt peres eljárásokban az eljárás alá vont ügyvéd az alapítványt (és nem az alapítót) képviselte és részére a perben való képviseletre szóló meghatalmazást az alapítvány kuratóriumi elnöke (és nem az alapító) írta alá, így jogsértés (vagy azzal összefüggésben fegyelmi vétség) sem állapítható meg.

A Fegyelmi Tanács (a fegyelmi eljárásban is alkalmazandó szabad bizonyítás elvéből, valamint azon megfontolásból következően, hogy a személyiségi jogok alkotmányos védelméhez fűződő társadalmi érdek erősebb, mint az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségrevonásához fűződő érdek) a bizonyítékok köréből kirekesztette a bejelentő által engedély nélkül készített hangfelvételt (és annak leiratát). Megjegyzi ugyanakkor a Fegyelmi Tanács, hogy a hangfelvétel (és annak leirata) bizonyítékként történő felhasználása esetén sem tudta volna az abban foglaltakat az eljárás alá vont ügyvéd terhére értékelni, mivel megítélése szerint annak bizonyító ereje egyébként is elenyésző (az unokáját először fel sem ismerő alapító a bejelentő provokatív kérdéseire sokszor inadekvát válaszokat ad).

Az ügyvédi fegyelmi felelősséget szabályozó jogi normák egy más ügyvéd által elkövetett fegyelmi vétséget segítő, de önálló fegyelmi vétséget ki nem merítő magatartást tanúsító ügyvéd „bűnsegédkénti” felelősségre vonására nem adnak lehetőséget, így az eljárás alá vont ügyvédnek ügyvéd tevékenységéhez állítólagosan kapcsolódó cselekményei nem képezhetik a fegyelmi vizsgálat tárgyát.

A Fegyelmi Tanács hatáskör hiányában nem dönthetett a bejelentő perköltség és kártérítés iránti igényéről, illetve az eljárás alá vont ügyvéd által állítólagosan benyújtott (a bejelentő által semmilyen dokumentummal nem igazolt) alkotmányjogi panasz esetleges jogellenességéről, azok érvényesítése iránt bírósági eljárás kezdeményezésére van lehetőség. Hasonlóan nem foglalhatott állást a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd által állítólagosan elkövetett bűncselekmények kérdésében sem, azok felderítése és a

büntetőjogi felelősség megállapítása ugyanis a nyomozóhatóságok és büntető bíróságok hatáskörébe tartozik.

VI.

A határozathozatal során figyelembe vett jogi normák

Az Üttv. 127. § (1) bekezdése szerint „egyszerű megítélésű ügyben a fegyelmi tanács a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg”.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján mind a tényállás, mind az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségének kérdése (jelen esetben a fegyelmi felelősség hiánya) további bizonyítás felvétele, így tárgyalás tartása nélkül is megállapítható volt, így határozatát a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (a továbbiakban: FESZ) 40.2. b) pontjára figyelemmel, költségcsökkentési célból is tárgyaláson kívül hozta.

Mivel a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd terhére – a bejelentő által kifogásolt és a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglalt magatartási normák megsértése miatt – sem szándékos, sem gondatlan szabályszegést nem állapított meg, ezért a fegyelmi eljárást fegyelmi vétség hiányában megszüntette és az Üttv. 131. § (3) bekezdésének b.) pontja, valamint a FESZ 40.6. pontja alapján döntött az eljárási költség viseléséről, annak megállapításával, hogy az eljárás alá vont ügyvéd költségei megtérítése iránt nem jelentett be igényt.

A Fegyelmi Tanács határozata elleni jogorvoslatot az Üttv. 127. § (3) bekezdése teszi lehetővé.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét a FESZ 6.1. és 42.7. pontjában, valamint az Üttv. 144. § (4) bekezdésében foglaltakra, amelyek alapján az aktív kamarai tagok és nyilvántartottak kizárólag elektronikus úton nyújthatják be fellebbezésüket (tárgyalás tartása iránti kérelmüket), a postai úton vagy elektronikus levélben megküldött irat nem minősül joghatályos előterjesztésnek. A fellebbezést (tárgyalás tartása iránti kérelmet) a Fegyelmi Tanács útján kell előterjeszteni a <https://epapir.gov.hu/> szolgáltatáson keresztül az „Egyéb fegyelmi tárgyú ügyek” ügytípus megjelöléssel oly módon, hogy a „CÍMZETT” mezőben azt a regionális fegyelmi bizottsághoz tartozó területi ügyvédi kamarát kell kiválasztani, ahol a fegyelmi eljárást lefolytatták. A benyújtáshoz részletes segítség található a <https://www.muk.hu/fegyelmi-ugyseged> oldalon.

A határozat jogerős 2024. április 12. napján.

Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa